

INESJOURNAL

ULUSLARARASI EĞİTİM BİLİMLERİ DERGİSİ
THE JOURNAL OF INTERNATIONAL EDUCATION SCIENCE

Yıl: 6, Sayı: 20, Haziran 2019, s. 16-28

Neslihan FISTIKEKEN¹, Hakan SERT²

ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BİYOÇEŞİTLİLİĞİN AZALMASINA YÖNELİK TUTUMLARI³

Özet

Bu çalışma ortaokul 8.sınıf öğrencilerinin, biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik görüş ve tutumlarını incelemek amacıyla yapılmıştır. Biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik öğrenci tutumlarının okullara, cinsiyete, yaşa, evcil hayvana sahip olmaya, çevrelerinde bildikleri yabani hayvanları tanıma düzeylerine göre farklılık gösterip göstermediği incelenmiştir. Nicel betimsel nitelikte bir çalışmadır. Çalışmanın evrenini, örneklemin seçilmiş olduğu Antalya ilinin Muratpaşa, Kepez ve Manavgat ilçesinde bulunan bütün ortaokul 8.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Okulların seçiminde öğrencilere sunulan eğitim olanak farkları göz önüne alınmıştır. Çalışmada kullanılan ölçme aracı 3 farklı ortaokulda toplamda 288 öğrenciye (144 kız %50, 140 erkek %48,6, %1,4'lük kısım cinsiyetini belirtmemiştir.) uygulanmıştır. Daha detaylı hazırlanan müfredat programı ve öğrencilerin doğa ile iç içe etkileşim halinde bulunabileceği doğa eğitimiyle öğrencilerin eksikliklerinin giderilebilmesi sağlanabilir. Bu sayede öğrencilere öğretmenleri eşliğinde, doğayı, çevrelerindeki canlıları, canlıların çeşitliliğini, canlılar arasındaki etkileşimleri gözlemleme ve onları tanıma fırsatı verilebilir. Bu çalışmalar sonucunda çevrelerine karşı duyarlı ve bilinçli bireylerin yetişmesine olanak sağlanabilir.

Anahtar Kelimeler: Biyoçeşitlilik, Biyoçeşitlilik Eğitimi

ATTITUDES OF SECONDARY SCHOOL STUDENTS TOWARDS DECREASE OF THE BIODIVERSITY

Abstract

This study was conducted to investigate the attitudes of secondary school, 8th grade students towards the loss of biodiversity. It has been examined whether student attitudes towards biodiversity loss differ according to school types, the level of identification of wild animals, sex, age, ownership of domestic animals. This study is quantitative descriptive research. The range of the study is constituted by 8th grade students of Antalya, Muratpaşa, Kepez and Manavgat regions. Evaluation scale of the study has been applied to three different middle-school with a total of 288 students (144 girls 50%, 140 boys 48.6%, and undefined gender ratio 1.4%). With the curriculum prepared in detail, it is possible to eliminate the deficiencies of the students by interacting with nature and training them. In this way, to students can be given opportunities, to observe and recognize nature, diversity of the organisms, interactions between the organisms with the presence of their teachers. After that, it is possible to raise sensitive and conscious individuals towards their environment.

Keywords: Biodiversity, Biodiversity Education

¹ Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi ABD, Fen Bilgisi Eğitimi, neslihanfistikeken07@gmail.com

² Prof. Dr., Akdeniz Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Matematik ve Fen Bilimleri Eğitimi Bölümü, Fen Bilgisi Eğitimi ABD, hsert@akdeniz.edu.tr

³ Bu çalışma Neslihan Fıstıkeken'in yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

GİRİŞ

Biyoçeşitlilik, yeryüzündeki bütün canlıların çeşitliliğidir. Ekosistem, biyoçeşitlilik sayesinde varlığını ve zenginliğini koruyabilir. Biliyoruz ki ekosistemi oluşturan dinamikler birbirleriyle denge halindedir. Dinamiklerden birinin bile eksilmesi dengeyi bozar doğal yaşamı olumsuz yönde etkiler. Örneğin; en zengin biyoçeşitliliğe sahip olan orman ekosisteminde, canlı etmenlerden ayrıştırıcıları çıkardığımızı düşünürsek en başta ağaçlar, ağaçları besin kaynağı olarak kullanan tüketiciler, bu tüketicilerle beslenen diğer tüketiciler ve bunlarla beslenen diğer canlılar olumsuz yönde etkilenir. İnsan faktörünün etkisiyle dünyadaki biyoçeşitlilik maalesef her geçen gün azalmakta, bazı canlı türleri ve yaşama alanları yok olmakta, insanlık yüzünden dünyada doğal denge bozulmaya devam etmektedir. İnsanın yıkıcı davranışı sonucunda kirlenme, habitat değişimi, iklim değişimi, aşırı sömürme, istilacı türlerin oluşması gibi bir dizi olaylar biyolojik çeşitlilik kaybına neden olmaktadır (Schultz, 2011; UNEP, 2010; Wilson, 1999). Bunun farkına varan bilim insanları bu olumsuz durumu en az seviyeye indirmek için birçok alanda çaba göstermektedir. Bu çabalara yönelik çalışmalarda başarı sağlayabilmek için toplumun bilinçlendirilmesi gerektiğini, en azından bazı temel çevre bilgileriyle kamuoyunun bilgilendirilmesi gerektiğini belirtmiştir (Erten, 2004). Özdemir (2016), çalışmasında çevre eğitiminin, insanoğlunun doğayı yok etmeden yaşamını sürdürebilmesi için zorunlu hale gelen bilişsel, duyuşsal ve davranışsal dönüşümün başlıca yolu olarak ön plana çıktığını belirtmiştir. Biyoçeşitliliğin korunması amacıyla yapılan çalışmalardan elde edilen verilerin ve çözüm önerilerinin çevre koruma bilinci oluşturmak üzere çevre eğitiminde kullanılması gün geçtikçe önemini arttırmaktadır (Barker ve Elliot, 2000; Akt. Yörek, 2006).

Biyoçeşitliliğin kapsamının belirlenebilmesi, araştırma çalışmalarının genişletilebilmesi için biyoçeşitlilik eğitimi önem arz etmektedir. Biyoçeşitliliğin korunabilmesinde alınabilecek önlemlerin başında insanların bilinçlendirilmesi gelir. Çünkü bir bireyin eğitilmesi, bin neslin aydınlatılmasıdır. Duyarlı ve bilinçli bireylerin yetiştirilmesine katkı sağlanırsa ekosistemdeki dinamiklerin dengede kalması önemli derecede sağlanabilir. Öğrenciler biyoçeşitlilik konusunda yalnızca “biyoçeşitliliğin tanımı, önemi, tehdit eden faktörleri, nesli tükenen ve tükenme tehlikesiyle karşı karşıya kalmış olan canlılar” hakkında bilgi sahibi olmaktadır.

Öğrencilerin çevre okuryazarı olmaları amaçlanmaktadır (Kayalı, 2018). Bu amaç doğrultusunda biyoçeşitlilik konusundaki eksiklikler de eğitim problemlerinin büyük bir parçası olarak görülmektedir. Eğitim programlarında bulunan biyoçeşitlilik konusunun sığ bir şekilde ele alınması öğrencilerde konuya karşı duyarlılığın oluşmasını engellediği düşünülmektedir. Uzun vadeli koruma etkinliklerinde eğitim ve destek programları önemli temel taşlarındandır. Özdemir (2016), çalışmasında çevre eğitiminin yaygın olarak kapalı dersliklerde kitabi bilgilerle ve görsellerle öğrencilerin ekolojik süreçleri tanımaları sağlanmaya çalışıldığını ve bunun da büyük ölçüde bireylerin doğayı tanımalarında ve doğanın dilini çözmelerinde yetersiz kaldığını belirtmiştir. Kayalı (2018), çalışmasında bireylerin çevre okuryazarı olabilmeleri için küçük yaştan itibaren çevre ile ilgili dersler görmeleri gerektiğine değinmiştir. İlköğretim döneminde çevre eğitimi alan çocukların gelecekte doğa koruma konusunda daha duyarlı oldukları düşünülmektedir. Eğitimin ilk kademelerinden itibaren biyoçeşitlilik eğitimi verilmeli, öğrencilerin küçük yaşlardan itibaren çevreye duyarlı, farkındalık sahibi olan bireyler olarak yetiştirilmelerine olanak sağlanmalıdır. Bilir ve Özbaş (2017), çalışmalarında biyolojik çeşitliliğin azalmasını engelleyebilmek için öncelikle eğitim ile biyolojik çeşitliliği korumanın önemini aktarılması gerektiğini belirtmişlerdir.

Ülkemizde uygulanan eğitim modeli kavramsal öğrenmenin ön planda olduğu bir eğitim modelidir. Fakat çevre eğitimi süreçlerinin aktif katılım sağlanarak geçirilmesi gerekmektedir (Özdemir, 2016). Ana unsuru canlılar olan bir çevre konusunun yalnızca “kavramsal” olarak ele alınması verimli olmamaktadır. Literatürde bulunan bazı çalışmalara dayanarak (Ateş, 2010; Çolak, 2012; Dervişoğlu, 2007; Menzel&Bögeholz, 2009; Öznacar, 2005; Sönmez ve Yerlikaya 2017) doğayla iç içe çevre eğitimi alan öğrencilerin çevreye yönelik farkındalık düzeylerinin, yalnızca sınıflarda bu eğitimi alan öğrencilere göre daha yüksek seviyede olduğu görülmektedir. Öğrencilerin aktif bir şekilde katılabilecekleri, gözlem yapabilecekleri, kendi yaşantılarıyla deneyimleyebilecekleri bir eğitim ortamı ve buna uygun eğitim programı geliştirilmesi ayrıca okulların fiziki yapılarının da bu çerçevede düzenlenmesi büyük önem arz etmektedir. Bu yüzden, biyoçeşitlilik ve biyoçeşitlilik eğitimi son yıllarda eğitim araştırmalarının odak noktası olmaya başlamıştır.

Çevre tutumu, bir insanın çevreye yönelik hareket ve konularla ilişkili inanış, sevgi ve davranış niyetlerine derinlemesine sahip olmasıdır (Milfont ve Duckitt, 2004 s.289). Çevreye yönelik tutumunun araştırıldığı çalışmalarda genellikle tutumların olumlu olduğu görülmüştür (Alp, Ertepinar ve Tekkaya, 2006; Deniz ve Genç, 2007; Kayalı, 2010; Tuncer ve diğerleri, 2009). Kayalı (2018), bireylerin çevreye yönelik tutumlarının olumlu olmasının, çevre okuryazarlığında öneme sahip olduğunu düşünmektedir. Sönmez ve Yerlikaya (2017), çalışmalarında Kastamonu ilindeki 11 ortaokulda öğrenim gören 604 8. Sınıf öğrencisinin Çevresel Bilgi Düzeyleri ve Çevresel Tutumları araştırılmış, bilgi ile tutum arasında bir ilişki olduğunu tespit etmişlerdir.

Soysal (2012), çalışmamızda kullanılan Biyoçeşitliliğin Azalmasına Yönelik Tutum ve Düşünceler adlı ölçeği kullanmış, ilköğretim ve lise öğrencilerinin biyoçeşitliliğin azalması ile ilgili olarak endişelerinin yüksek olduğu, biyoçeşitliliğin azalması ile ilgili tutumlara bakıldığında ise şehir faktörünün etkili olmadığı sonucuna ulaşmıştır.

Bu çalışma, farklı eğitim olanaklarına sahip ortaokul öğrencilerinin biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik farkındalık düzeylerinin karşılaştırılması, öğrencilerin biyoçeşitliliğin korunmasında en önemli etken olan milli parklar hakkındaki bilgi düzeylerinin ve biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik tutumlarının incelenmesi bakımından büyük önem taşımaktadır. Çalışmada elde edilecek sonuçların gelecekteki çevre eğitimi ve biyoçeşitlilik eğitimine faydalı olabileceği düşünülmektedir.

Bu çalışmanın amacı farklı eğitim olanaklarına sahip ortaokul 8.sınıf öğrencilerinin biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik tutumlarının ne düzeyde olduğunu belirlemek, ortaokul öğrencilerinin biyoçeşitliliğin azalmasına neden olan sebeplere, biyoçeşitliliğin azalmasının sonuçlarına ve biyoçeşitliliğin azalmasını engelleyebilecek önlemlere yönelik görüşlerini çeşitli değişkenler açısından incelemektir. Araştırma, öğrencilerin cinsiyet, yaş, okuduğu okul, evcil hayvana sahip olup olmama gibi farklı değişkenlere göre tutum ve görüşlerinde farklılık olup olmadığını tespit etmek amacıyla yapılmıştır. Ayrıca öğrencilerin çevrelerindeki yabancı hayvanları tanıma ve Antalya ilinde bulunan milli parkları tanımlayabilme düzeyleri araştırılmıştır.

YÖNTEM

Araştırma 2016-2017 Eğitim-Öğretim yılı güz yarıyılında üç farklı eğitim olanaklarına sahip ortaokulda betimsel tarama modeli kullanılarak yapılmıştır.

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, 2016-2017 eğitim öğretim yılı güz dönem içerisinde Antalya ilinde bulunan bütün ortaokul 8.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Antalya ili Kepez ilçesinde bulunan Mareşal Fevzi Çakmak Ortaokulu (devlet okulu I), Muratpaşa ilçesinde bulunan Mecdude Başakıncı Ortaokulu (devlet okulu II) ve Manavgat ilçesinde bulunan Manavgat Bahçeşehir Koleji (özel okul) 8.sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmada katılımcıların 140'ı erkek (%49.30), 144'ü (%50.70) kızdır. Araştırmaya katılan toplam 288 öğrencinin 123'ü (%47.70) devlet okulu 1.54'ü(%18.80) özel okul, 111'i (%38.50) ise devlet okulu 2'ye gitmektedir.

Veri Toplama Araçları

Araştırmada verilerin toplanması için tarafımızca hazırlanan Kişisel Bilgi Formu ve Kılınç & Soysal (2012) tarafından geliştirilen "Biyoçeşitliliğin Azalması ile İlgili Tutum ve Düşünceler" (BATD) adlı veri toplama aracı kullanılmıştır. BATD haricinde öğrencilere çevrelerinde yaşayan yabani hayvanlardan üç tanesi, Antalya'da bulunan milli parklardan iki tanesi ayrıca evcil hayvana sahip olup olmadıkları sorulmuştur.

Verilerin Analizi

Kişisel Bilgi Formundaki ve ölçekteki bilgiler programa tek tek tanımlandıktan sonra ölçekteki (Kişisel Bilgi Formu ve BATD) sorulara verilen cevaplar puanlanmıştır. Ölçeğe verilen cevaplar puanlanıp uygun bir veri seti oluşturulduktan sonra problem ve alt problem durumlarına uygun olarak veri analizi için öncelikli olarak katılımcıların (ortaokul 8.sınıf öğrencilerinin) cinsiyet, yaş, gidilen okul adı gibi demografik özelliklerin frekans tabloları oluşturulmuştur. Betimleyici istatistikler (Frekans ve yüzde), aritmetik ortalama, standart sapma, toplam puanlar, bağımsız gruplar için T-testi (independent-Sample T-test) ve tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) yapılarak veriler analiz edilmiştir. Bunların devamında uygun olan Post Hoc analizleri ile hangi gruplarda farklılaşma olduğu belirlenmiştir.

BULGULAR

Araştırmada katılımcıların 140'ı erkek (%49.30), 144'ü (%50.70) kızdır. Araştırmaya katılan toplam 288 öğrencinin 123'ü (%47.70) devlet okulu I, 54'ü(%18.80) özel okul, 111'i (%38.50) ise devlet okulu II'ye gitmektedir.

Veriler incelendiğinde sayı olarak (N=31) en çok evcil hayvana sahip olan öğrenci devlet okulu II'de gözükse de yüzdelik dilime bakıldığında özel okul %40 ile en fazla evcil hayvan sahibi olan okul olduğu görülmüştür.

Devlet okulu I öğrencilerinin %33'ü, özel okul öğrencilerinin %52'si, devlet okulu II öğrencilerinin %28'si çevrelerindeki yabani hayvanları bilmektedir. Özel okul öğrencileri yabani hayvanları tanıma konusunda diğer okullardan daha iyi bir yüzdeye sahiptir.

Öğrencilere sorulan "Antalya'da hangi milli parklar var?" sorusuna çok az sayıda doğru cevap veren bulunmuştur. 288 öğrenciden yalnızca %1.4'ü Antalya'da bulunan milli parklara örnekler verebilmiştir.

Tablo 1. Ortaokul 8.sınıf Öğrencilerinin Biyoçeşitliliğin Azalmasına Yönelik Tutum Puanlarının Okudukları Okullara Göre Karşılaştırılması (ANOVA)

Gruplar	N	\bar{X}	Ss	f	p
Devlet Okulu 1	119	3,50	0,68		
Özel Okul	48	3,88	0,70	8,31	0,00
Devlet Okulu 2	105	3,81	0,73		

Tüm okullarda standart sapmalar bir birine çok yakındır. Tutum puan ortalamalarına göre özel okul en yüksek bulunduğu halde öğrencilerin biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik, okullara göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir (Tablo 1).

Biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik öğrenci tutumlarının cinsiyete göre değişkenlik gösterip göstermediği ile ilgili analizde T-testi sonuçlarında anlamlılık düzeyi $p>0,05$ olduğundan; gruplar arasında tutumlar üzerinde anlamlı bir farktan söz edilemez.

Öğrencilerinin tutumlarının yaşa göre farklılık gösterip göstermediği ANOVA test istatistiği sonuçlarına göre anlamlılık düzeyi $p>0,05$ olduğundan, gruplar arasında anlamlı bir farklılık bulunamamıştır.

Öğrencilerin Biyoçeşitliliğin Azalması Hakkındaki Görüşleri

Öğrenciler biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik ölçekte sorulan 12 maddeden orman yangınları, küresel ısınma ve bilinçsiz avlanma maddelerine 10 üzerinden ortalama 7,91 derecesi ile değerlendirerek bu maddelerin diğer maddelere göre daha etkin olduğu tespit edilmiştir. Nedenleri tek tek incelenmiş tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılarak şu bulgulara ulaşılmıştır; Öğrenciler, doğal afetlerin biyoçeşitliliğin azalmasında en az etkiye sahip olduğunu düşündükleri görülmüştür. Bu sonuçla deprem, volkanik patlama gibi olayların biyoçeşitliliği etkilemediği öğrencilerin bu olayları doğal süreçler gibi düşündüğü doğal dengenin bozulmasıyla ilişkilendiremediğini söyleyebiliriz. Buna karşın öğrenciler biyoçeşitliliğin azalmasının nedenlerinin başında denizlerde bırakılan çöpler, bilinçsiz avlanma, fabrika gazları ve doğal dengenin bozulmasını en yüksek derece ile ilişkilendirmişlerdir.

Öğrencilerin Biyoçeşitliliğin Azalmasına Yönelik Alınabilecek Önlemler Hakkındaki Görüşleri

288 öğrenciden alınan veriye göre belirtilen önlemler (ağaçlandırma yapılması, fosil kaynaklar, fabrika bacalarına filtre takılması...) biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik 10 üzerinden ortalama 7,25 ölçüsünde etkilidir. Öğrenciler biyoçeşitliliğin azalmasında alınabilecek en etkili önlem olarak geri dönüşüm yapılması gerektiğini düşünmektedirler.

Öğrencilerin Biyoçeşitliliğin Azalmasının Sonuçları Hakkındaki Görüşleri

Öğrenciler biyoçeşitliliğin azalmasının sonucunda ortaya çıkacak durumlara 10 üzerinden ortalama 7,48 derecesinde katıldıkları bulunmuştur. Sonuçlar tek tek incelenmek istendiğinde tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılarak şu bulgulara ulaşılmıştır; Öğrencilerin, biyoçeşitliliğin azalmasının sonucu olarak en çok doğal dengenin bozulacağı ve doğadaki oksijen kaynaklarının azalacağı endişesinde olduklarını buna karşın insanların yaşamlarını yitirmesi ve canlıların doğal seleksiyona uğramasını biyoçeşitliliğin azalmasının sonucu olarak neredeyse görmemekte oldukları yorumunu yapabiliriz.

Biyoçeşitliliğin Azalmasını Önleyecek Maddelerin Farklı Değişkenlere Bağlı Olarak İncelenmesi

“Ağaçlandırma yapılması” devlet okulu II ve özel okul öğrencileri daha yüksek derecede ($\bar{x}=8,52$) önem derecesine sahip olduğunu düşünmektedirler. Ayrıca evcil hayvana sahip olan öğrenciler, ağaçlandırma yapmanın biyoçeşitliliğin azalmasını önlemede yüksek derecede ($\bar{x}=8,25$) etkili olduğunu düşünmektedir.

Biyoçeşitliliğin azalmasının önlenmesinde, farklı okullarda eğitim alan öğrencilere sempozyum ve konferanslar ile insanların bilinçlendirilmesinin etkili bir önlem olup olmadığı sorulmuştur. Bu konu ile ilgili yapılan ANOVA analizinde anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p=0,001$). En yüksek ortalamaya Muratpaşa ilçesinde bulunan TEOG sonuçlarına göre akademik başarısı en yüksek olan devlet okulu II ($\bar{x}=6,94$) sahiptir. Ardından da çevre eğitimine önem veren, öğrencilerini ve velilerini düzenledikleri konferanslarla bilinçlendiren Manavgat ilçesindeki özel okul ikinci yüksek ortalamaya ($\bar{x}=6,84$) sahiptir. Kırsal kesimde bulunan ve maddi olanakları daha sınırlı olan devlet okulu I bu konuda en düşük seviyeye ($\bar{x}=5,83$) sahiptir.

Biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik en çok endişe düzeyine özel okul öğrencileri sahiptir. Çevre eğitimine önem veren ve öğrencilerin doğayla etkileşimi sağlayan okul öğrencileri, biyoçeşitliliğin azalmasından ve de gelecek nesillerin yaşayabileceği sorunlardan dolayı endişe duymaktadır ($\bar{x}=4,06$).

Okullar arasında biyoçeşitliliğin azalmasına sebep olan maddeler arasında yer alan doğal dengenin bozulması maddesine ilişkin anlamlı bir fark vardır. Özel okul en yüksek ortalamayla 10 üzerinden 9,03 düzeyinde, devlet okulu I ise en düşük ortalamayla 10 üzerinden 7,49 düzeyinde doğal dengenin bozulmasının biyoçeşitlilik üzerindeki etkisinden bahsetmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Farklı Eğitim Olanaklarına Sahip Okullarda Eğitim Gören Öğrencilerin Çevrelerindeki Yabani Hayvanları Tanıma Yüzdeleri Farklılık Göstermekte Midir?

Yapılan araştırmada devlet okulu I öğrencilerinin %33’ü, özel okul öğrencilerinin %52’si, devlet okulu II öğrencilerinin %28’inin çevrelerindeki yabani hayvanları bildikleri tespit edilmiştir. Bu sonuca göre eğitim olanaklarının farklılığına göre çevrelerindeki yabani hayvanları tanıma yüzdelerinde de ciddi farklar olduğu görülmüştür. En yüksek yüzdeye sahip olan okul, özel okuldur. En düşük yüzdeye ise devlet okulu II sahiptir. Edindiğimiz bulgulardan yola çıkarak, çevre eğitimini yalnızca müfredatla sınırlı tutmayıp, öğrencilerin canlılarla etkileşim halinde bulunmasına olanak sağlayan okuldaki öğrencilerin yabani hayvanları tanıma konusunda daha başarılı olduğunu söyleyebiliriz. Öğrencilerin canlılarla etkileşiminin sağlanması, o canlıların genel özelliklerini kendi gözlemleriyle öğrenmesi öğrencilerin daha bilinçli olmasına olanak sağlamaktadır. Çünkü en düşük yüzdeye sahip olan devlet okulu II ile karşılaştıracak olursak okulun genel başarısının yüksek olmasının çevre bilgisinin de yüksek olacağı anlamına gelmediğini görebiliriz. Devlet okulu II, başarısı yüksek bir okul olmasına rağmen okul öğrencilerinden yalnızca %28’i çevrelerindeki yabani hayvan isimlerini yazabilmiştir. Ayrıca öğrencilerin büyük bir kısmı kendi çevrelerinde bulunmayacak nitelikteki hayvanları da (arслан,kaplan,fil...) yazdıkları görülmüştür. Bu da öğrencilerin izledikleri TV filmlerinde, okudukları kitaplarda ve hayvanat bahçesinde gördükleri hayvanlardan

etkilendiklerini göstermektedir. Bir kısmı ise çevrelerinde gördükleri evcil hayvanları, yabani hayvan olarak yazmıştır. Bu okulun konuyla ilgili yüzdesinin düşük olmasının nedeni olarak çevre ile etkileşiminin sınırlı olması, öğrencilerin de büyük bir çoğunluğunun apartmanlarda oturmasından kaynaklı olarak sosyal hayatlarında da doğayla birebir etkileşim halinde bulunamamalarını söyleyebiliriz. Devlet okulu 1'in eğitim başarısı diğer okullara göre düşük olmasına rağmen öğrencilerin %33'lük kısmı çevrelerindeki yabani hayvanları bilmektedir. Bunun sebebinin öğrencilerin büyük çoğunluğunun muhtemelen kırsal kesimden olması, evlerinde, çevrelerinde doğal yaşam alanlarının fazla olmasından kaynaklı olabileceğini söyleyebiliriz.

Çalışmamızdan elde ettiğimiz verilere göre öğrenciler eğitimin ilk kademelerinden itibaren çevrelerindeki canlılar üzerine eğitim almalarına rağmen, çevrelerindeki yabani hayvanları bilememektedir. Öğrencilere verilen çevre eğitimi yalnızca sınıf ortamında sınırlandırıldığında kalıcılığı azalmaktadır. Çevre eğitiminin kalıcı olabilmesi için öğrencilerin doğayla etkileşimde bulunarak bu eğitimi alması çok önemli bir detaydır. Doğayla etkileşim kurarak çevre eğitimini pekiştiren öğrencilerin daha bilinçli olduklarını söyleyebiliriz. Bu çalışma, literatürde yer alan diğer çalışmalar ile benzer sonuçlar göstermektedir. Buluş vd (2010), Oğurlu vd (2013), Feyzioğlu vd (2012), Öznacar, (2005), Lindemann ve Matthies (2002), İşman (1999) ve Bastı (2010) yaptıkları çalışmalarında biyoçeşitlilik eğitimi gibi çevre konularının aktif süreçler içermesi gerektiğini belirtmişlerdir. Yapılan farklı çalışmalar (Corrie, 1999., Edwards, 2005), çevre ile etkileşime ve deneyime dayalı uygulamaların kalıcı ve etkili öğrenmeyi desteklediğini göstermektedir. Eğitimciler, çocukların doğayla iç içe olmaları, doğayı tanımaları için her türlü fırsatı değerlendirmelidirler. Davranışlarıyla çocuklara olumlu model olmalıdırlar. Deneyime dayalı öğrenmeye öncelik verilmelidir (Gülay, 2011).

Öğrencilerin Gittikleri Okul İle Evcil Hayvan Sahibi Olmaları İle Tutumları Arasındaki İlişki

Sonuçlarımıza göre öğrencilerin gittikleri okul ile evcil hayvan sahibi olma arasındaki ilişki incelediğinde; özel okul %40, devlet okulu 2, %28, devlet okulu 1, %18'lik yüzdeye sahiptir. Okulunda doğayla etkileşim halinde bulunan öğrencilerin evcil hayvan sahibi olma yüzdeleri de diğer okullara göre daha yüksek seviyeye sahiptir. Doğayla etkileşim halinde bulunan öğrenciler evlerinde de yine benzer hayvan türleriyle etkileşim halinde bulunmak, onlarla zaman geçirmek istiyor diyebiliriz. Türküm (1998), Koçkar (2003), İç (2003), Akman (1994), Griffin (2002) çalışmalarlarıyla benzer sonuçlara ulaşmışlardır. DiEnno ve Hilton (2005), Hungerford ve Volk (1990), Sward (1999), evcil hayvanlara artan duyarlılığın çevresel duyarlılıkla doğru orantılı olduğunu, çevresel duyarlılığın, çevreyle empati kurabilmek ve temelinde, bireyin bütün olarak çevreye ve onun problemlerine farkındalığının yatmakta olduğunu belirtmişlerdir (akt. Kunt ve Geçgel, 2013). Evcil hayvanlara bağlanmanın, doğa, çevre gibi biyolojik çeşitliliği kapsayan kavramlara yönelik tutumların da belirleyicisi olduğu belirlenmiştir (Koyun, 2016).

Öğrencilerin Antalya İlindeki Milli Parklar Hakkındaki Bilgi Düzeyleri

Antalya ili milli parklar bakımından zengin bir olması il olmasından dolayı ve milli parkların biyoçeşitliliğin korunmasında yüksek derecede öneme sahip olduğu düşünülmüş bu yüzden öğrencilerin yüzde kaçının Antalya ilindeki milli parkları bilip bilmediği araştırılmıştır. Bu bağlamda öğrencilerin %98,6'sının Antalya'da bulunan milli parklardan bir tanesini bile yazamadığı görülmüştür. Öğrencilerin vermiş oldukları yanıtlardan "milli park" kavramını

dahi bilmediği tespit edilmiştir. Öğrencilerin büyük bir kısmının bu soruya yakın çevrelerindeki parkların (Sakarya Parkı, Cumhuriyet Parkı, Şehitler Parkı, Atatürk Parkı...) ismini, bir kısmının Antalya ilinde yakın zaman içerisinde sıklıkla okulların gezi düzenlemiş olduğu EXPO 2016'ı cevap olarak verdiği görülmüştür. Milli parklar, biyoçeşitliliğin koruma altında tutulmasında önemli ölçüde rol almaktadır. Öğrencilerin, çevrelerindeki milli parkları örneklendirememesi, biyoçeşitlilik eğitimi açısından ciddi bir sorun teşkil etmektedir. Öğrencilere verilen biyoçeşitlilik eğitiminin içerisinde milli parklar ile ilgili de bilgi verilmeli ki çevre bilinci yüksek bireyler topluma kazandırılabilir. Burada müfredat programında yer alan ilgili ünitenin biyoçeşitlilik konusunda milli parklara değinilmediği için büyük bir eksiklik söz konusu olduğu düşünülmektedir. Sert, (2017) çalışmasında Antalya dışında hiç bir ilde ikiden fazla milli park bulunmadığını ve bunun Antalya'nın biyolojik çeşitliliğinin başka bir göstergesi olduğunu belirterek konunun önemini vurgulamıştır. Atik ve Tokgöz, (2005), Akıllı (2004), Deniz, (2010), Akın (2006), Kurdoğlu vd., (2005), Yıldırım, (2005), Bodnár, (2004), Yaşar ve Şeremet, (2008) yaptıkları çalışmalarla milli parklar ile ilgili benzer sonuçlara ulaşmışlardır. Deniz, (2010) da çalışmasında milli parka daha önce gitmiş olan öğrencilerin milli parka yönelik tutumlarının, milli parka daha önce gitmemiş olan öğrencilere göre daha olumlu olduğunu belirterek çalışmamızı destekler nitelikte sonuca ulaşmıştır.

Eğitim Olanaklarına Göre Öğrencilerin, Biyoçeşitliliğin Azalmasına Yönelik Tutum ve Görüşleri

Öğrenci tutumlarının okullara göre farklılık gösterip göstermediği araştırılmıştır. Farklı eğitim olanaklarına sahip okullarda eğitim gören öğrencilerin biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik tutumlarında anlamlı derecede bir fark bulunamamıştır. Okulların ortalama tutum puanları 5 üzerinden, özel okul ($\bar{x}=3,89$), devlet okulu II ($\bar{x}=3,82$) ve devlet okulu I ($\bar{x}=3,50$) olarak bulunmuştur. Okulların tutum puan ortalama değerleri birbirlerine yakın değerlerdir. Kuhlemeier, Bergh ve Lagerweij (1999), Ekici (2005) çalışmamızı destekler sonuçlara ulaşmışlardır. Keleş, Uzun ve Varnacı-Uzun (2010), Özdemir (2010), Bülbül (2007), Erökten ve Durkan, (2010), Uzun (2007), Bogner, (1998), Bradley vd. (1999), Tuncer vd. (2005), Özdemir (2003), Erten (2006), Engin (2003), Aşçı ve Demircioğlu (2004), Şahin vd.(2004), ise çalışmalarında farklı eğitim olanaklarına göre öğrenci tutumlarında anlamlı derecede farklılıklar olduğunu bulmuşlardır.

Biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik alınabilecek önlemler arasında “ ağaçlandırma yapılması” maddesinin önemli olup olmadığı görüşü okullara göre farklılık göstermektedir. Şehir merkezinde akademik başarısı yüksek olan okul öğrencileri ilgili madde için doğa ile iç içe eğitim veren özel okul öğrencilerine göre daha yüksek önem derecesine (8.52) ve (8.17) sahip olduğu t-testi sonucu görülmüştür. Biyoçeşitlilik eğitiminin ve ilgili kavramların aynı sınıf düzeyinde olan öğrencilere, farklı eğitim olanaklarıyla aktarıldığı zaman farkındalık düzeylerinde anlamlı derecede farklılıkların meydana geldiği görülmektedir. Özdemir (2010), Bülbül (2007), Erökten ve Durkan, (2010), Uzun (2007), Bogner, (1998), Bradley vd. (1999), Tuncer vd. (2005), Özdemir (2003), Erten (2006), Engin (2003), Aşçı ve Demircioğlu (2004), Şahin vd.(2004) çalışmalarıyla benzer sonuçlara ulaşmışlardır.

Çevre eğitimine önem veren, öğrencilerin eğitiminde doğa ile birebir etkileşim olanaklarını sağlayan okulun farkındalık düzeyinin daha yüksek ($\bar{x}=3,88$) olduğu görülmektedir. Farkındalık düzeyinin yüksekliğiyle doğru orantılı olarak ekolojik eğitim veren özel okulun endişe düzeyi de yüksektir. Öğrenciler biyoçeşitliliğin azalmasına yönelik, insanların olumsuz bir şekilde etkileneceklerini, gelecekteki nesillerin bugünkü bazı türleri

göremeyeceklerini düşünmekte olup yüksek endişe düzeyine sahip oldukları görülmektedir. Ayrıca, biyoçeşitliliğin azalmasına bağlı olarak dünyanın her geçen gün daha da kötüye gideceği endişesine de sahip oldukları sonucuna da ulaşılmıştır. Bu durum beklenen bir sonuçtur. İkinci sırada farkındalık ve endişe düzeyi yüksek olan okul, çevre ile etkileşim olanakları sınırlı fakat eğitim başarı ortalaması yüksek merkezde bulunan devlet okulu II'dir. Şehir merkezinden uzakta bulunan okulun maddelere yönelik tutum ortalama puanı düşük seviyededir. Okullarda verilen biyoçeşitlilik eğitiminin farklı yöntem ve tekniklerde uygulanması, okulun fiziki yapısı bu sonuçların oluşmasında önemli derecede rol oynamaktadır. Baltacı ve Yirik (2015), Karakuş vd. (2016), Özdoğru vd. (2012), Sadık ve Çakan (2010), Şenyurt vd. (2011), Kayalı (2010), Değirmenci (2013), Uzun (2007), Ek vd. (2009), Tunç (2015), Erkal ve vd. (2012) Uzun ve Sağlam (2007), Keleş vd. (2010), Altınöz (2010), Sam vd. (2010), Kayalı (2018), Sönmez ve Yerlikaya (2017) yaptıkları araştırmalarla doğayla iç içe çevre eğitimi alan öğrencilerin çevreye yönelik farkındalık düzeylerinin, yalnızca sınıflarda bu eğitimi alan öğrencilere göre daha yüksek seviyede olduğunu belirterek çalışmamızla benzer sonuçlara ulaşılmıştır.

Öneriler

Daha detaylı hazırlanan eğitim programı ve öğrencilerin doğa ile iç içe etkileşim halinde bulunabileceği doğa eğitimiyle öğrencilerin eksikliklerinin giderilebilmesi sağlanabilir. Okulların fiziki yapıları biyoçeşitlilik eğitimine uygun hale getirilmeli, küçük hayvanat bahçeleri ve hobi bahçeleri oluşturulmalı. Okullarda eğitim olanakları oluşturulmalı. Hayvanat bahçesi ve Milli Parklara geziler düzenlenebilir. Okullara, çevremizde sık rastlanan yabancı hayvan ve bitki posterleri asılarak öğrencilerin bilinçlendirilmeleri sağlanabilir. Nesli tükenen ve tükenmekte olan bitki ve hayvan türlerine dikkat çekilmeli biyoçeşitlilik açısından önemleri vurgulanmalıdır.

KAYNAKÇA

- Akman, Y., Ketenoğlu, O., Kurt, L. ve Yiğit, N. (2012). Ekolojik sentez. Ankara: Palme Yayıncılık.
- Akman, B. 1994. Okulöncesi dönemde fen doğa çalışmalarının temel İlkeleri ve uygulama örnekleri. Okulöncesi Eğitimcileri için El Kitabı YA-PA Ofset Basımevi. Ankara
- Alp, E., Ertepinar, H. & Tekkaya C. (2006). A statistical analysis of children's environmental knowledge and attitudes in Turkey. *International Research in Geographical and Environmental Education*, 15(3), 210-223.
- Aşçı, Z. ve Demircioğlu, H., 2004, Çoklu zeka temelli öğretimin dokuzuncu sınıf öğrencilerinin ekoloji başarısına, ekoloji tutumlarına ve çoklu zekalarına etkisi, www.erg.sabanciuniv.edu/iok2004/bildiriler/Zuhal%20Asci%20Akdag.doc.
- Atik, M., ve Toksöz, A. (2005). Korumada Çevre Eğitimi. Korumada 50 Yıl Sempozyumu, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi, İstanbul.
- Barker S., Elliott P. (2000) Planning a skills-based resource for biodiversity education, *Journal of Biological Education*, 34:3, 123-127, 13 Dec 2010
- Bastı K.(2010). İlköğretim 4, 5 ve 6. Sınıf Öğrencilerinin Biyoçeşitlilik Konusunda Farkındalıklarının Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi: Bolu İli Örneği, Abant İzzet

Baysal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İlköğretim Ana Bilim Dalı Fen ve Teknoloji Öğretmenliği Bilim Dalı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Bolu 2010

- Bodnár, R. (2004). The Effect of the Tourism of the Hortobágy National Park on the Surrounding Settlements – Lesson of a Questionnaire Survey. Working Papers of the Finnish Forest Research Institute 2, Retrieved August 10, 2009, from <http://www.metla.fi/julkaisut/workingpapers/2004/mwp002.htm>.
- Corrie, L. “Politics, The Provision of Physical Amenities, and the ‘Push-Down’ Curriculum”. *Australian Journal of Early Childhood*, 24, 3, 5–10, (1999).
- Çavuş, R., Topsakal, Ü.U. ve Öztuna-Kaplan, A. (2013). İnfomal Öğrenme Ortamlarının Çevre Bilinci Kazandırmasına İlişkin
- Deniş, H. & Genç, H. (2007). Çevre bilimi dersi alan ve almayan sınıf öğretmenliği öğrencilerinin çevreye ilişkin tutumları ve çevre bilimi dersindeki başarılarının karşılaştırılması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 18.
- Dervişoğlu, S. (2007). Biyolojik çeşitliliğin korunmasına yönelik eğitim için öğrenme ön koşulları. *Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara*
- Edwards, S. (2005). “Talking About a Revolution: Paradigmatic Change in Early Childhood Education from Developmental to Sociocultural Theory and Beyond”. *Melbourne Studies in Education*, 46, 1, 1–12, (2005).
- Erten, S. (2004). Çevre eğitimi ve çevre bilinci nedir, çevre eğitimi nasıl olmalıdır. *Çevre ve İnsan Dergisi*, 65(66), 1-13.
- Erten, S. (2004). Uluslararası Düzeyde Yükselen Bir Değer Olarak Biyolojik Çeşitlilik. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 27, s.98-105
- Feyzioğlu, B., Özenoğlu Kiremit, H., Öztürk Samur, A. ve Aladağ, E.(2012). YİBolar Doğal Ortamda Bilimsel Düşünüyör, Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 1(4), 65-74.
- Griffin, S. 2002. Animal assisted learning maximizing the natural bond between children and animals. In *Children’s Social Networks and Social support*. 17;163- 169.
- Gülay, H. (2011). Ağaç yaş iken eğilir: yaşamın ilk yıllarında çevre eğitiminin önemi. *TÜBAV Bilim Dergisi*, 4(3), 240-245.
- İç, O. 2003. Hayvan beslerken nelere dikkat etmeliyiz. *Çoluk Çocuk Aylık Anne Baba Eğitimci Dergisi*, 8;18-19.
- Kayalı, H . (2018). Din Kültürü Ve Ahlak Bilgisi Öğretmen Adaylarının Çevre Okuryazarlığı Üzerine Bir Araştırma. *Marmara Coğrafya Dergisi*, (37), 63-69. DOI: 10.14781/mcd.386113
- Kayalı, H. (2010). Sosyal bilgiler, Türkçe ve Sınıf öğretmenliği öğretmen adaylarının çevre sorunlarına yönelik tutumları. *Marmara Coğrafya Dergisi*, 21, 258-268.
- Keleş, Ö. (2007). Sürdürülebilir Yaşama Yönelik Çevre Eğitimi Aracı Olarak Ekolojik Ayak İzinin Uygulanması Ve Değerlendirilmesi. *Doktora Tezi, Ankara: Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü*

- Keleş Ö., Özsoy S., Uzun N.(2010) Öğretmen Adaylarının Biyolojik Çeşitlilik Kavramına Yönelik Görüşleri, *Biyoloji Bilimleri Araştırma Dergisi* 3 (1): 2010,85-91
- Keleş, Ö., Uzun, N. ve Varnacı Uzun, F. (2010). Öğretmen Adaylarının Çevre Bilinci, Çevresel Tutum, Düşünce ve Davranışlarının Doğa Eğitimi Projesine Bağlı Değişimi ve Kalıcılığının Değerlendirilmesi. *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi (Electronic Journal of Social Sciences)*, 384-401.
- Kocaeren, A. A., Özdemir, O., Erdoğan, M., Uzun, N., Eren, Y., Önder, A. G. R., ... & Pamukoğlu, M. Y. (2016). Çevre ve enerji. Nobel yayıncılık, Ankara, 340.
- Koçkar, A ve Şenol, S. 2003. Hayvan beslemek. *Sürekli Tıp Eğitimi Dergisi*. 15; 21- 22.
- Koyun, B. D., ve Balcıoğlu, İ. Evcil Hayvanlara Bağlanma İle Ağaç Ve Çevre Tutumu Arasındaki İlişki (2016)
- Kunt, H. ve Geçgel, G. (2013). Öğretmen adaylarının ağaç ve çevreye yönelik tutumlarının incelenmesi. *Electronic Turkish Studies*, 8(12).
- Menzel, S., ve Bögeholz, S. (2009). The loss of biodiversity as a challenge for sustainable development: How do pupils in Chile and Germany perceive resource dilemmas? *Research in Science Education*, 39, 429–447.
- Milfont, T.L. & Duckitt, J. (2004). The structure of environmental attitudes: A first-and second-order confirmatory factor analysis. *Journal of Environmental Psychology*, 24, 289-303.
- Oğurlu, Đ., Alkan, H., Ünal, Y., Ersin, M. Ö. ve Bayrak, H. (2013). Çevre ve Doğa Eğitimlerinin Coğrafya Eğitimine Katkıları: İde Projeleri Örneği, 3rd International Geography Symposium –Geomed, Symposium Proceedings, 498-508.
- Öğretmen Görüşleri: Kocaeli Bilgievleri Örneği, *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 3(1), 15-26.
- Özdemir, O. (2016). Ekolojik Okuryazarlık ve Çevre Eğitimi. *Pegem Atıf İndeksi*, 001-132.
- Sert, H . (2017). Doğa Eğitimi ve Turizm Alanı Olarak Termessos Milli Parkı. *Journal of Current Researches on Social Sciences*, 7 (1), 89-102. Retrieved from <http://dergipark.gov.tr/jocress/issue/29915/322234>
- Soysal D., Kılınç A. (2012) İlköğretim Ve Lise Öğrencilerinin Biyoçeşitliliğin Azalması İle İlgili Görüşleri: Ahi Evran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Anabilim Dalı Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Kırşehir, Temmuz, 2012
- Sönmez, E., & Yerlikaya, Z. (2017). Ortaokul Öğrencilerinin Çevresel Bilgi Düzeyleri ve Çevreye Yönelik Tutumları Üzerine Bir Alan Araştırması: Kastamonu İli Örneği. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 25(3), 1239.
- Şahin, N., Cerrah, L., Saka, A. ve Şahin, B., 2004, Yüksek Öğretimde Öğrenci Merkezli Çevre Eğitimi Dersine Yönelik Bir Uygulama, *GÜ, Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi Cilt 24, Sayı 3*, 113-128s.
- Türküm, A. S. (1998). Çağdaş toplumda çevre sorunları ve çevre bilinci.Çağdaş yaşam çağdaş insan. *Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi İlköğretim Öğretmenliği Lisans Tamamlama Programı*, Eskişehir, 165-181.
- Wilson, E. O (1999). *Biological Diversity: The Oldest Human Heritage*. New York State Museums.

- Yaşar, O., ve Şeremet, M. (2008). Türkiye’de Milli Park Eğitimi ve Milli Park Eğitimine İlişkin Bir Araştırma: Gelibolu Yarımadası Tarihi Milli Parkı. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*,1 (5), 910 – 942.
- Yörek, N. (2006). Ortaöğretim öğrencilerinin biyolojik çeşitlik (Biyoçeşitlik) konusunda kavramsal anlama düzeylerinin araştırılması. Yayımlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, İzmir.
- Schultz, P. W. (2011). Conservation Means Behavior. *Conservation Biology*, 25(6), 1080-1083.
- UNEP (2010). What is biodiversity. <http://www.unep.org/wed/2010/english/PDF/BIODIVERSITYFACTSHEET.pdf> . (Erişim: 13 Haziran 2016)

Extended Abstract

Biodiversity is the diversity of all living things on earth. With the effect of the human factor, the biodiversity in the world is unfortunately underdeveloped and the natural balance continues to deteriorate. Scientists who realize this are working in many areas to minimize this negative situation. Özdemir (2016) stated in his study that environmental education has come to the forefront as the main way of cognitive, affective and behavioral transformation that is necessary for human beings to survive without destroying nature. One of the measures that can be taken to protect biodiversity is to raise awareness of people. Because educating an individual is the illumination of a thousand generations. The deficiencies in biodiversity are also seen as a big part of educational problems. It is thought that the biodiversity issue in the education programs should be addressed in a shallow manner, and the students are prevented from being sensitive to the subject. The education model implemented in our country is an educational model with conceptual learning in the forefront. The conceptual consideration of an environmental issue that is the main element of living things is not efficient. In this study, it is very important to compare the level of awareness of secondary school students with different educational opportunities towards the reduction of biodiversity, and to examine their knowledge about national parks, which is the most important factor in biodiversity conservation, and their attitudes towards the reduction of biodiversity. The population of the study consists of 8th grade students of all secondary schools in Antalya province during the fall semester of 2016-2017 academic year. The sample of the study was Mareşal Fevzi Çakmak Secondary School (public school I), located in Kepez, Antalya. Mecdude Başakıncı Secondary School (public school II) located in the district of Muratpaşa and Manavgat Bahçeşehir College (private school) located in the town of Manavgat are the 8th grade students. In order to collect the data, the Personal Information Form prepared by us and the data collection tool named in Attitudes and Considerations on the Reduction of Biodiversity I (BATD) developed by Kılınç & Soysal (2012) were used. Only 1.4% of 288 students were able to give examples of national parks in Antalya. It was observed that students thought that natural disasters had the least effect on the decrease of biodiversity. School students who attach importance to environmental education and interact with nature are concerned about the decrease of biodiversity and the problems that future generations may experience.

The fact that students cannot exemplify the national parks around them is a serious problem in terms of biodiversity education. In the biodiversity education given to the students, information should also be given about national parks so that the individuals with high environmental awareness can be brought into society. Providing the interaction of students with living beings, learning the general characteristics of those living things with their own observations allows students to become more conscious. There was no significant difference in the attitudes towards biodiversity reduction. The school, which gives importance to environmental education and provides one-to-one interaction with nature in the education of students, has a higher level of awareness ($x = 3.88$).